

Oponentský posudek

Diplomová práce: MÁCHOVÁ, Ema. *Volnočasové aktivity církví jako misijní metody*. Praha: HTF UK, 2011. 97 s.

Oponent: Mgr. Pavel KOLÁŘ, Th.D., M.T.S.

Téma předložené diplomové práce je přehledně zpracované ve 3 kmenových kapitolách, které jsou doplněny 7 přílohami.

V Úvodu autorka poměrně **jasně formuluje cíle** své práce i základní rozvržení zvoleného tématu do jednotlivých okruhů (misie, pedagogika volného času, organizování volnočasových aktivit vybranými církvemi). Pro její přístup je charakteristická kombinace metod popisu a analýzy s kritickou reflexí, která – jak vysvětluje z několika poznámek v textu – vychází z osobní zkušenosti s organizováním volnočasových aktivit v církevním kontextu. Autorka **jasně formuluje** svou **výzkumnou otázku**, když se ptá, nakolik a jak jsou volnočasové aktivity církvemi využívány k misijním (evangelizačním) cílům a zda volnočasové aktivity a vztahy, které se v jejich kontextu utvářejí, mohou přispět k trvalé konverzi účastníků těchto aktivit. **Postrádám zřetelné vymezení metod**, kterých autorka k dosažení zvolených cílů užívá. Proto chybí nejen odkaz ke dvěma rozhovorům, které autorka připojila k práci jako přílohy č. 5 a 7 a využila jich k osvětlení přístupu zvolených církevních institucí k volnočasovým aktivitám, ale rovněž i způsob jejich zpracování a vyhodnocení pro účely práce. Autorčino metodologické tápání vysvětluje i ze zahájení rozhovoru s Michalem Svobodou ze salesiánského střediska v Praze – Kobylisích (s. 84).

První kapitola je věnována stručné charakteristice římskokatolického pojetí misie/evangelizace, schematickému popisu utváření pedagogiky volného času v kontextu dějin výchovy a pedagogických věd a nástinu vývoje forem volnočasových aktivit (skauting, tramping) a jejich institucionalizace na území Československa a České republiky. Pozornost věnuje autorka též třem základním pedagogickým přístupům k volnočasovým aktivitám (zážitková pedagogika, environmentální a globální výchova, animace). Ačkoli se autorka **ojediněle dopouští přílišných věcných zkratk** (např. tvrzení, že školství organizované státem vzniká jako reakce na zrušení jezuitského řádu r. 1773, s. 20), **plní první kapitola stanovenou informativní funkci**.

V druhé kapitole zaměřuje autorka pozornost na principy, jimiž se řídí organizace volnočasových aktivit ve zvolených církevních institucích (Salesiáni, Církev adventistů sedmého dne a Triumfální centrum víry), stručně charakterizuje jednotlivé organizační formy (např. nízkoprahové kluby, kroužky, sportovní kluby apod.). Největší pozornost je soustředěna na Salesiány a jejich pedagogické zásady, CASD a Triumfální centrum víry jsou zvoleny spíše za účelem srovnání. **Velmi dobře** se v této kapitole autorka **vyrovnává s výzkumnou otázkou i stanovenými cíli**.

Třetí kapitola je veskrze **samostatnou autorčinou reflexí** dílčích poznatků, k nimž dospěla v předešlých částech práce.

Ačkoli autorka v práci prokazuje dostatečné odborné kompetence a zvolené téma je původní, musím bohužel konstatovat, že **stylistická a gramatická stránka práce je poměrně nízká**. Na mnoha místech práce zcela chybí interpunkční znaménka (např. s. 41, 42, 45, 51, 60, 61 a další), jinde se setkáváme s chybnými předložkovými a pádovými vazbami („klade hlavní cíl na“ s. 34; „v přístupu řešení“ s. 45; „úspěch může vzniknout“ s. 44; „jde o snahu navazování kontaktů“ s. 54; „odkazuje na propojení

aktivity pro mladé do dospělosti“ s. 62; „provázanost do celého života lidí“ s. 62 a další), místy jsou věty na hranici srozumitelnosti (např. „Tato misie zejména v salesiánských střediscích mládeže a na tzv. chaloupkách.“ S. 46; „Věrohodnost a autorita vychází z nutnosti vlastního životního přesvědčení, hodnot a jejich řád, které je vlastní jak vychovateli tak výchovnému prostředí.“ s. 44; „Někteří bývalí klienti se snaží nadále různými způsoby pomáhat SSMK (jsou pracovníky nebo dobrovolníky) nebo, jiní bývalí klient.“ S. 51; „Spojovatelem těchto přístupů je *dobrodružství*, které podle americké organizace Project Adventure je v přístupu, zvolené formě k výchovnému či jinému cíli (*sic!*)“ s. 29n). Stylistická nevyváženost je patrná např. ze srovnání odstavců na str. 29n („Díky dějinám pedagogiky“) a s. 32 („Jeden z přístupů“). **Místy si nejsem jistý, zda autorka píše v jazyce českém.** Práci to nesmírně znehodnocuje. **Gramatická a stylistická neuspořádanost se projevuje i v relativní neuspořádanosti reflexe ve třetí kapitole.** I anglické Resumé má dle mého soudu nižší jazykovou kvalitu než anglická anotace. Neuspořádanost pronikla i seznam literatury – od str. 75 nejsou bibliografické údaje řazeny podle žádného systému (abeceda, typ zdroje apod.), některý údaj se opakuje (SMITH, M.K.).

Částečně přičítám nalezené chyby a nedostatky spěchu, se kterým byla většina částí práce patrně psána. Spěch se projevil i na nedostatečně propracované analýze vztahu mezi přístupy pedagogiky volného času a křesťanskou antropologií, která by k dosažení cílů práce podstatně přispěla.

Kdyby práce měla být posuzována pouze z hlediska jazykového, doporučil bych práci k přepracování. S ohledem na věcný obsah práce navrhuji známku **velmi dobře.**

V Praze dne 13. 5. 2011

Pavel Kolář